

André Vandewalle

Michel Cloet in het Genootschap. Een steunpilaar.

Op 7 april 2011 werd Michel Cloet tachtig jaar. Bij die gelegenheid nam hij afscheid als bestuurslid van ons genootschap.

Op 10 september 1980 was hij voor het eerst aanwezig geweest op een bestuursvergadering van het Genootschap voor Geschiedenis te Brugge. Voorzitter was toen kanunnik Baudouin Janssens de Bisthoven, en dit sinds 1979. Van hem kwam in de bestuursvergadering van 16 april 1980 het voorstel om een hoogleraar van de Katholieke Universiteit Leuven in het bestuur op te nemen. De voorzitter kende als archivaris van het bisdom Brugge uiteraard zeer goed Michel en zijn kwaliteiten door diens menigvuldige bezoeken aan het archief in het kader van zijn licentiaatsverhandeling over Karel Filips de Rodoan (1957) en zijn doctoraal proefschrift over het kerkelijk leven in de landelijke dekenij Tielt in de 17de eeuw (1965).

In die periode vertegenwoordigde Romain Van Eenoo als enige hoogleraar een universiteit, die van Gent, in het bestuur van het Genootschap. De aanwezigheid van de relatief jonge en dynamische professoren moest ertoe bijdragen om hun specifieke belangstellingssferen in het Genootschap aan bod te laten komen, onder meer door artikels van hun studenten in de *Handelingen* of andere publicaties. Voor de studie van de kerkgeschiedenis was een dergelijke impuls toen geenszins overbodig, zeker niet na het overlijden van enkele tenoren op dat vlak in die jaren: Jan De Cuyper en Paul Declerck in 1981, Nicolas Huyghebaert in 1982, allen bestuursleden.

Het was toen trouwens een tijd van ingrijpende verjonging in het bestuur. Het wegvallen van de 'tandem Strubbe-Viaene' (aldus S. Vrielinck en R. Van Eenoo in *Ijveren voor Geschiedenis*) aan het hoofd van het Genootschap, door hun overlijden in respectievelijk 1970 en 1979, leidde in eerste instantie tot enige ontredde-ning maar gaf ook aanleiding tot een grondige vernieuwing. Na Romain Van Eenoo, Marc Ryckaert en Willy Vanderpijpen in 1976 volgden

in 1979 Ludo Valcke en ondergetekende als nieuwe bestuursleden. Zelf had ik Michel Cloet tijdens mijn studiejaren in Leuven (1965-1969) meegemaakt als een zeer toegewijde monitor (studiebegeleider), de eerste fase in zijn academische loopbaan, die in die jaren evenwel op haar einde liep. Drie jaar na zijn promotie tot doctor werd Michel aangesteld tot lector (1968), in 1973 werd hij docent en in 1977 werd hij tot gewoon hoogleraar benoemd. Zijn voornaamste onderzoeksdomeinen waren de kerk- en religieuze geschiedenis en de mentaliteitsgeschiedenis in de 16de-18de eeuw. Ook de demografie behoorde tot de belangstellingssfeer van de professor en bestuurscollega in het Genootschap. In het bestuur vond hij op dat vlak een bevoorrechte gesprekspartner in zijn collega aan de Gentse universiteit Chris Vandebroeke, die in 1981 - hij was toen nog werkleider - als Waregemnaar het zuiden van de provincie in het bestuur kwam vertegenwoordigen. Nog andere collega's, zoals Godgaf Dalle, Jacques Mertens en Paul Vandewalle konden in de discussies over demografie en sociale geschiedenis een woordje meepraten.

Al dadelijk na zijn aantreden als bestuurslid 'rendeerde' de aanwezigheid van Michel Cloet voor de *Handelingen*. Reeds in de tweede vergadering die hij bijwoonde stelde hij voor dat één van zijn studenten, Els Pieters, een artikel zou maken van de licentiaatsverhandeling waarmee ze pas was afgestudeerd. Dit resulteerde in het artikel over 'Antoon Triest als bisschop van Brugge' in onze *Handelingen*, 119 (1982), p. 5-63. Verschillende andere artikels of andere bijdragen of recensies van afgestudeerden of doctorandi van Michel zouden volgen in de loop van de jaren, waarbij niet steeds uit te maken valt of de professor een rechtstreekse invloed had uitgeoefend bij de totstandkoming ervan of de keuze van het tijdschrift.

Al heel snel kwam ook het belangrijke en onmiddellijk in het bestuur aangenomen voorstel van Michel Cloet om jaarlijks in de kroniek van de *Handelingen* een lijst op te nemen van de in het afgelopen academiejaar afgewerkte licentiaatsverhandelingen en doctorale proefschriften die op het werkgebied van het Genootschap betrekking hadden. Deze lijst verscheen vanaf de jaargang 118 (1981) en blijft een essentiële bijdrage in de kroniek tot op heden. De lijst werd voor wat de Katholieke Universiteit

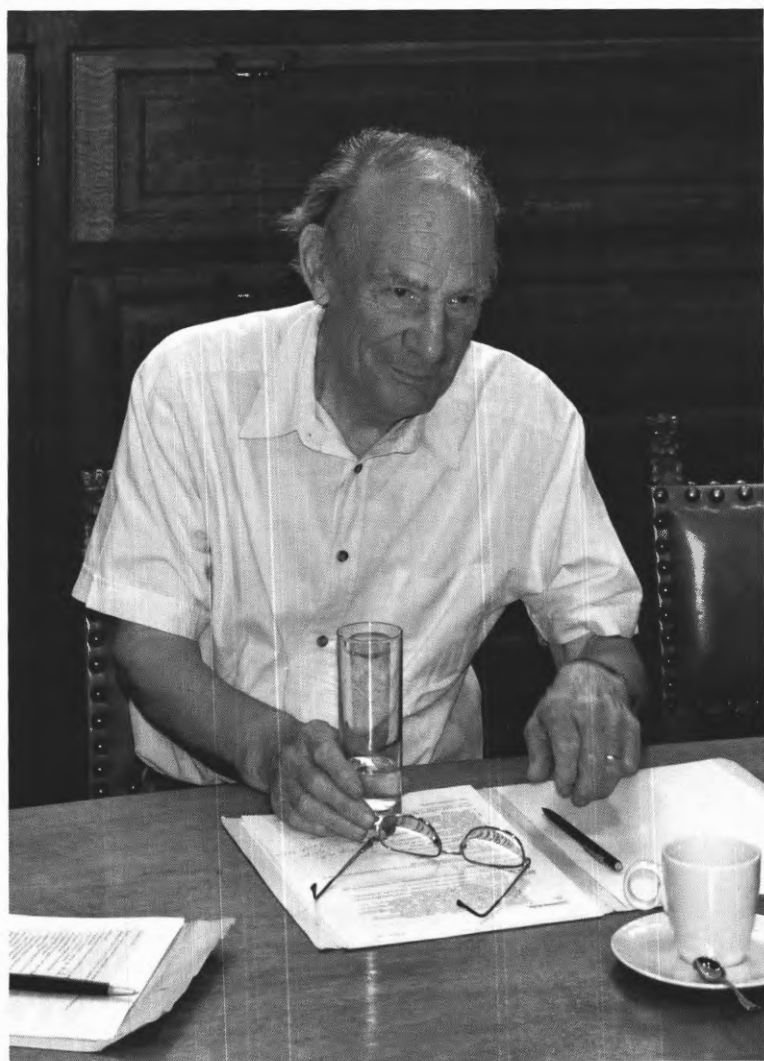

Foto van het bestuur van het Genootschap in vergadering in het Rijksarchief te Brugge in 1987. Michel Cloet zit uiterst rechts (foto M.Ryckaert, Brugge)

Leuven betreft steevast bezorgd door Michel Cloet, tot en met de jaargang 145 (2008), waarna Paul Trio deze taak overnam.

Michel steunde in 1982 ook sterk het initiatief om een nieuwe reeks monografieën op te zetten en nam zeer actief deel aan de discussie over de naam die deze zou krijgen: *Vlaamse Historische Studies*. In deze reeks verscheen overigens een aantal jaren later als negende deel een bewerking door Kurt Priem van zijn twee licentiaatsverhandelingen, waarvan één onder leiding van Michel werd gemaakt. Het boek kreeg als titel *God of de keizer? Clerus en politiek te Brugge (1780-1802)*.

Zelf publiceerde Michel Cloet ook regelmatig in de *Handelingen*. We tellen vier artikelen van zijn hand, waarvan drie in huldenummers van collega's-bestuursleden. Alle drie deze artikelen waren gewijd aan Brugse bisschoppen, het vierde aan de Acta van dezelfde bisschoppen. Hij bezorgde ook acht recensies en vier kronieknottities (andere dan de jaarlijkse lijst van verhandelingen). Van deze laatste waren er drie gewijd aan overleden collega's-professoren.

Uit het vorige mag al blijken dat Michel Cloet geenszins een passief bestuurslid is geweest. Zijn engagement was voor hem duidelijk bindend. Op de vergaderingen was hij steeds aanwezig wanneer

zijn agenda het toeliet. En zonder twijfel stelde hij zijn agenda erop af, want zijn aanwezigheidsgraad was zeer hoog, wat gezien zijn drukke professorale bezigheden en zijn verafgelegen woonplaats in het Leuvense toch niet vanzelfsprekend was. Wanneer hij echt belet was, liet hij nooit na zich te verontschuldigen en gaf hij daarbij wel eens een bedenking mee over een te behandelen agendapunt, of hij belde achteraf om te weten hoe het verlopen was. Ook tijdens de vergaderingen zelf was de betrokkenheid van Michel groot. Hij was niet vaak de eerste om zijn mening te geven, maar deed dit na enig beraad en met afgewogen argumenten. Daarom waren zijn tussenkomsten ook zo gezagvol. Tekenend voor hem was ook de manier waarop hij afscheid nam: vooraf aangekondigd, met argumenten omkleed, met suggestie voor een opvolger, en met een persoonlijk 'memorandum' voor de voorzitter, waarin hij enkele bekommernissen en overwegingen voor de toekomst van het Genootschap meegaf.

Een ultieme belofte van Michel is dat hij verder in de mate van het mogelijke de jaarvergaderingen zal bijwonen. Toen hij dit meedeelde wist hij uiteraard nog niet dat hem in de jaarvergadering van dit jaar dit huldenummer overhandigd zou worden. We hopen dat hij dit niet interpreteert als een definitief uitwijken en dat hij hierna nog vele jaren zijn belofte verder waar kan maken. Het voltallige 'bestuur' (nu 'algemene vergadering') dankt hem alvast oprecht voor de lange periode waarin hij voor het Genootschap een echte steunpilaar is geweest.

André Vandewalle
voorzitter Genootschap
augustus 2012